

Ad § 38 stk. 1, 3. punktum: Begrænsning i erstatningsbeføjelser.

Denne bestemmelse er helt klart tænkt overført fra patentlovens § 60 stk. 1, 3. punktum, idet der efter patentloven og mønsterlovforslaget findes mulighed for 3 stadier: ansøgningsdagen, den dag, ansøgningen er gjort tilgængelig for enhver (akterne); og den dag, ansøgningen bekendtgøres som følge af, at direktoratets prøvelse har ført til den foreløbige konklusion, henholdsvis at patent bør meddeles eller at mønsterregistrering bør finde sted. De sidste to stadier kan falde sammen, men ansøgningen skal gøres tilgængelig for enhver senest 6 måneder efter ansøgningsdagen respektive prioritetsdagen, uanset om direktoratets prøvelse endnu ikke er afsluttet.

Imidlertid er lovforslaget ikke blevet korrekt afskrevet fra patentloven, idet der i patentlovens § 60, stk. 3 står, at erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om ansøgningens fremlæggelse, kun skal udredes efter berigelses-

grundsætningen, medens der i nærværende lovforslags § 38 stk. 1, 3. punktum står, at erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket før akterne var gjort tilgængelige for enhver, kun skal udredes efter berigelsesgrundsætningen.

Gennem denne ændrede formulering er lovforslaget kommet til i strid med enhver retsgrundsætning at give hjemmel for erstatning i tilfælde, hvor den, der har benyttet en frembringelse (mønster) hverken har haft kendskab til eller mulighed for at erhverve sig kendskab til, at en ansøgning på tilsvarende frembringelse var søgt registreret.

Det må derfor anses for påtrængende nødvendigt, at § 38 stk. 1, nr. 3, korrekt formuleres således:

„Erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket, før bekendtgørelse af ansøgning efter § 18 har fundet sted, er den pågældende kun pligtig at udrede i det i § 36 stk. 2 angivne omfang.“

p. r. v.

C. Hill-Madsen.

/ Wigo Theilgaard.

Til det af folketinget nedsatte udvalg til behandling af lovforslag nr. 135 — lov om mønstre.